

LA MIRADA DEL BISBE

«Els somnis es construeixen junts»

En la solemnitat de Pentecosta, coincidint amb la Jornada de l'Acció Catòlica i de l'Apostolat Seglar, l'Església de Sant Feliu de Llobregat es fa una pregunta fonamental: Què somiem junts?

Somiem amb una Església missionera i corresponsable, centrada a desenvolupar la «cultura vocacional» en què tots els batejats —i especialment els laics i laiques— siguin veritables protagonistes de l'anunci de l'Evangelí i del sosteniment integral de les comunitats cristianes. Somiem amb una manera nova de servei i de lliurament pastoral en ministres ordenats, laics i consagrats. Somiem deixar-nos inspirar i transformar per l'Esperit Sant que conversa amb el seu Poble.

Somiem desperts perquè la realitat és tossuda i toca replantejar el model de comunitat, d'atenció pastoral i de missió laical. Esdevenir creients, però en què o en qui creiem? I esdevenir més creïbles i sants.

El document *Lumen Gentium* del Concili Vaticà II destaca que tots els batejats, pel fet de formar part del poble de Déu, estan cridats a ser sal de la terra i llum del món. Els laics tenen la missió de santificar el món des de dins, actuant com a llevat en la massa i portant l'Evangelí als ambients socials, culturals, econòmics i polítics.

Aquest esperit conciliar continua sent vigent i necessari. En un món marcat per la indiferència i la fragmentació, el testimoni d'homes i dones que viuen la fe amb coherència i alegria és una llum d'esperança i un ca-

mí per obrir espais de trobada i de fraternitat.

El papa Francesc, en *Evangelii Gaudium*, ens recordava que l'Església està cridada a ser una Església en sortida, missionera, acollidora i propera. Aquesta sortida no és només geogràfica, sinó sobretot existencial: sortir de la pròpia comoditat per anar a les perifèries de la vida, on hi ha sofriment, solitud i manca d'esperança.

Els laics tenen un paper insubstituïble en aquesta missió. Com assenyala el Papa, «necessitem laics ben formats, animats per una fe sincera i autèntica, que sàpiguen inserir-se en les realitats socials i polítiques per transformar-les segons l'Evangelí» (EG 102). Això exigeix formació, discerniment i una profunda vida espiritual, però també compromís actiu i disponibilitat. Un laicat ple d'apòstols, deixebles i equips missioners amb missió pastoral dins i fora de les seves comunitats de referència.

† **Xabier Gómez García**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

Pots escoltar la carta dominical llegida pel bisbe Xabier a la secció *Podcast del Bisbe* del nostre web en aquest enllaç QR.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

En marxa... Seguim-lo!

Un grup nombrós de nois i noies s'està preparant per a la Confirmació. Un dels catequistes exposa el tema. En la seva reflexió vol respondre a la pregunta: què és ser cristià? Diu: un cristià no és millor persona que els altres i no sempre és coherent. El cristià no té totes les respostes a les grans preguntes que la vida formula. En ocasions, el dubte l'envaeix i se sent feble, petit, desvalgut. Un bon itinerari de fe és aquell que t'acaba tancant la boca i t'obre a l'Esperit perquè la qüestió no és tenir respostes, sinó fe. Així, tots podem fer camí vers el Regne perquè és per a tots. Ens podem obrir a la seva irrupció i acollir el do de la fe. El cristià és

algú que està en moviment, inquiet, que no ha trobat, que cerca mogut per la fe. «Un jove anà a trobar Jesús i va preguntar-li: «Mestre, quina cosa bona haig de fer per obtenir la vida eterna?»» (Mt 19, 16). El cristià s'atreveix a pensar diferent, a sortir fora del corrent habitual, a tenir opinió pròpia per l'impuls de l'Esperit. Els deixebles van darrera de Jesús, encara que no entenen gaire què els diu i allò que fa. L'acompanyen sense saber on els conduirà, captivats per la seva persona. «Els li digueren: «Rabí —que vol dir «mestre»—, on t'estàs?». Els res-

pon: «Veniu i ho veureu». Ells hi anaren, veieren on s'estava i es quedaren amb ell aquell dia» (Jn 1,38-39).

Jesús és la referència definitiva, en Ell hi ha camí, veritat i vida com no n'hi ha en cap altre lloc. «Pere li respongué: «Senyor, a qui aniríem? Tu tens paraules de vida eterna»» (Jn 6,68). El desànim, la foscor, la injustícia, la mort... no tenen la darrera paraula. «Sé de qui m'he fiat» (2Tm 1,12). Hem conegut Jesús, en qui confiem, mitjançant testimonis, persones concretes que pel seu estil de vida mostren alguna cosa que és verita-

ble, autèntica, que val la pena. Un estil de vida que neix de la fe però que té conseqüències en la vida. Hem de saber donar raó de la nostra fe, d'allò que creiem, amb paraules i amb el nostre ser i fer. La fe té a veure amb el cap, donar raó de la nostra esperança; amb el cor i on el posem; amb la butxaca i els principis que ens guien i com compartim; amb la sexualitat i com estimem...

Un bon camí el del catequista: coneixement d'un mateix, deixar-se portar per l'Esperit, els ulls fets en Jesús i en Ell, les respostes que repercuten en la vida i en la relació amb els altres.

Enric Puig Jofra, SJ

LA MIRADA DEL OBISPO

«Los sueños se construyen juntos»

En la solemnidad de Pentecostés, coincidiendo con la Jornada de la Acción Católica y del Apostolado Seglar, la Iglesia de Sant Feliu de Llobregat se hace una pregunta fundamental: ¿Qué soñamos juntos?

Soñamos con una Iglesia misionera y corresponsable, centrada en desarrollar la «cultura vocacional» en que todos los bautizados —y especialmente los laicos y laicas— sean verdaderos protagonistas del anuncio del Evangelio y del sostenimiento integral de las comunidades cristianas. Soñamos con una manera nueva de servicio y entrega pastoral en ministros ordenados, laicos y consagrados. Soñamos dejarnos inspirar y transformar por el Espíritu Santo que conversa con su Pueblo.

Soñamos despiertos porque la realidad es tozuda y toca replantear el modelo de comunidad, de atención pastoral y de misión laical. Para que seamos verdaderos creyentes, pero ¿en qué creemos? Y seamos más creíbles y santos.

El documento *Lumen Gentium* del Concilio Vaticano II destaca que todos los bautizados, por el hecho de formar parte del pueblo de Dios, están llamados a ser sal de la tierra y luz del mundo. Los laicos tienen la misión de santificar el mundo desde dentro, actuando como levadura en la masa y llevando el Evangelio a los ambientes sociales, culturales, económicos y políticos.

Este espíritu conciliar continúa siendo vigente y necesario. En un mundo marcado por la indiferencia y la fragmentación, el testigo de hombres y mujeres que viven la fe con coherencia y alegría es una luz de esperanza y un camino para abrir espacios de encuentro y de fraternidad.

El papa Francisco, en *Evangelii Gaudium*, nos recordaba que la Iglesia está llamada a ser una Iglesia en salida, misionera, acogedora y próxima. Esta salida no es solo geográfica, sino sobre todo existencial: salir de la propia comodidad para ir a las periferias de la vida, donde hay sufrimiento, soledad y carencia de esperanza.

Los laicos tienen un papel insustituible en esta misión. Como señala el Papa, «necesitamos laicos muy formados, animados por una fe sincera y auténtica, que sepan insertarse en las realidades sociales y políticas para transformarlas según el Evangelio» (EG 102). Esto exige formación, discernimiento y una profunda vida espiritual, pero también compromiso activo y disponibilidad. Un laicado de discípulos y equipos misioneros con misión pastoral dentro y fuera de sus comunidades de referencia.

† **Xabier Gómez García**
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

Celebracions jubilar a bon ritme

Una cinquantena de persones de la Parròquia de Sant Cosme i Sant Damià del

Prat han fet recentment una sortida jubilar. Concretament, es va fer el dissabte 17 de maig al San-

tuari del Vinyet, a Sitges. D'aquesta manera, continuen a la nostra diòcesi les activitats vinculades al Jubileu de l'Esperança d'aquest 2025.

Els participants d'aquesta sortida jubilar valoren molt positivament l'experiència tot recordant que es va fer la celebració jubilar en processó; també confessions amb els rectors del Prat, del Santuari de la Mare de Déu del Vinyet i de Sant Bartomeu. Es va celebrar l'Eucaristia, la pujada al cambril i un dinar de germanor.

Havent dinat, els assistents van visitar la Parròquia de Sant Bartomeu amb una pregària final.

En definitiva, va ser una bona convivència, fraternal i d'unió. La comunitat de Carmelites Missioneres del Prat també vam participar-hi.

La JOC celebra el seu centenari a Montserrat

El 1925, el capellà belga Joseph Cardijn va fundar a Bèlgica el moviment de la Joventut Obrera Cristiana (JOC), amb unes intuïcions pròpies del Concili Vaticà II: sensibilitat social davant les pèssimes condicions de treball del món obrer; el convenciment que qui millor podia transmetre l'Evangelí als joves eren els mateixos joves, i la confiança en els laics, als quals va dotar d'un ex-

cel·lent mètode de treball, la revisió de vida. A Catalunya hi va arribar el 1937 i encara és ben viva amb el seu lema «Un jove treballador val més que tot l'or del món».

El 28 de juny, la JOC convida totes les persones que han passat pel moviment a aplegar-se a Montserrat per celebrar-ho.

Si hi esteu interessats, escriviu a centenari.joc@gmail.com i en rebreu informació detallada.

Quan marques la 'X' de l'Església a la declaració de la renda, el teu ajut arriba més a prop del que et penses.

Tan a prop, que hem creat la Línia 105 Xtants per ensenyar-t'ho.

Descobreix-ne més a: linea105Xtants.es

X TANTS

Instagram, Twitter, Facebook, YouTube, QR code

Celebració de la Pasqua del Malalt a la diòcesi de Sant Feliu de Llobregat

La diòcesi de Sant Feliu de Llobregat ha celebrat, un any més, la Pasqua del Malalt amb una trobada festiva al Centre Benito Menni de Sant Boi de Llobregat. Hi han participat els malalts, els seus familiars, els voluntaris de la Pastoral de la Salut, els sacerdots i els professionals de la salut de totes les parròquies i comunitats de la diòcesi. En total, unes tres-centes persones. La jornada va estar presidida pel bisbe Xabier Gómez.

La Pasqua del Malalt és una gran oportunitat per administrar la Unció dels Malalts du-

rant la missa del diumenge amb tota la comunitat present. La campanya

d'enguany se celebrava el diumenge 25 de maig amb el lema del Jubileu

«Peregrins d'Esperança» per tal d'ajudar a viure l'Any Jubilar 2025.

Trobada del SIJ a Montserrat pel Mil·lenari

Les responsables del Secretariat Interdiocesà de Joventut de Catalunya estan preparant una trobada al Monestir de Montserrat amb motiu del Mil·lenari. Es farà a principi del curs vinent i és previst que hi assisteixin els bisbes de Catalunya.

Per preparar l'esdeveniment, la Casa de l'Església ha acollit, aquest 28 de maig, una trobada de la comissió organitzadora amb els delegats de Joventut de Barcelona, Vic, Terrassa i Sant Feliu de Llobregat.

Durant la reunió s'han abordat qüestions logístiques de la trobada a Montserrat però també s'ha aprofitat per abordar temes de la Pastoral Juvenil amb el bisbe Xabier.

Aquesta ha estat la tercera vegada que es reuneix la comissió organitza-

dora de la trobada del Secretariat Interdiocesà de Joventut a Montserrat amb motiu del seu Mil·lenari. A les pro-

pores setmanes coneixerem més aspectes com ara el logo que han dissenyat per a la trobada.

El teu donatiu amb un clic

Una manera àgil, ràpida i còmode...

També pots col·laborar pel canal Dono a mi Iglesia:
<https://www.donoamiiglesia.es/san/Home#!/>
(en català)

AGENDA

- **Dimarts 10 de juny, a les 20 h**, el Seminari Conciliar de Barcelona acull la celebració de final de curs.
- **Dijous 12 de juny, a les 20 h**, taula rodona sobre art i espiritualitat a càrrec del bisbe Xabier Gómez i l'arquitecte Eloi Aran.
- **Dissabte 14 de juny, a les 20 h**, el bisbe Xabier presideix l'Eucaristia a la Parròquia de Santa Maria de Vilafranca del Penedès i confereix el sagrament de la Confirmació.
- **Diumenge 15 de juny, a les 18 h**, Eucaristia presidida pel bisbe Xabier a la Catedral de Sant Llorenç i enviament final per a tots els joves de la diòcesi que participen en el Jubileu dels Joves a Roma.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

9. □ Dilluns (litúrgia de les hores: de la Solemnitat. 2a setmana) [Gn 3,9-15. 20 (o bé: Fets 1,12-14) / SI 86 / Jo 19, 25-34]. Benaurada Verge Maria, Mare de l'Església. Sant Efreem (306-373), diaca siríac i dr. de l'Església; sant Marí, eremita; sants Prim i Felicià, mrs.; santa Pelàgia o Pellaia, vg. i mr.; beat Josep d'Anchieta, prev. jesuïta; beata Anna Maria Taigi, mare de família.

10. ■ Dimarts [2C 1,18-22 / SI 118 / Mt 5,13-16]. Sant Maurici, abat; sant Asteri, bisbe; beat Eustaqui Kugler, rel.; beat Joan Domínia, bisbe.

11. ■ Dimecres [Fets 11,21b-26; 13,1-3 / SI 97 / Mt 10,7-13]. Sant Bernabé, apòstol, company de Pau, nat a

Xipre, on morí; santa Maria-Rosa Molas i Vallbé (1815-1876), rel., de Reus, fund. Gnes. MdD de la Consolació, a Tortosa (CMC, 1858); sant Lleó III, papa (795-816); santa Adelaida o Alícia, vg. cistercenca.

12. □ Dijous [Is 52,13-53,12 (o bé: He 10,12-23) / SI 39 / Lc 22,14-20]. Jesucrist, Gran Sacerdot per sempre. Sant Joan de Sahagun, prev. agustí; beata Iolanda (o Violant), rel. franciscana; sant Onofre (o Nofre), anacoreta.

13. □ Divendres [2C 4,7-15 / SI 115 / Mt 5,27-32]. Sant Antoni de Pàdua (†1231), prev. franciscà i doctor de l'Església, nat a Lisboa, patró del ram de la construcció; sant Fandi-

la, prev.; sant Aventí, mr.; santa Aquilina, vg.

14. ■ Dissabte [2C 5,14-21 / SI 102 / Mt 5,33-37]. Sant Eliseu, profeta (s. IX aC); santa Digna, vg. i mr.

15. □ Diumenge vinent, Santíssima Trinitat (lit. hores: de la Solemnitat. 3a setm.) [Pr 8,22-31 / SI 8 / Rm 5,1-5 / Jo 16,12-15]. Santa Maria Miquela del Santíssim Sagrament (Madrid, 1809 - València, 1865), vg., fund. adoratrius a Madrid (AESC, 1850); sant Bernat d'Aosta, prev. (†1081), patró dels muntanyencs i els muntanyistes; santa Benilde, mr.; santa Germana Cousin, vg.; sant Bernard de Menthon, rel.

Diumenge de Pentecosta (C)

COMENTARI

«L'Esperit Sant
us farà entendre tot
el que us he dit»

Les lectures d'aquest diumenge més que explicar-nos qui és l'Esperit Sant (tercera persona de la Santíssima Trinitat...) ens narra quins són els efectes que produeix en nosaltres. Jesús a l'evangelí diu: *Jo pregaré el Pare que us donarà un altre Defensor, l'Esperit de la Veritat perquè es quedi amb vosaltres per sempre.* L'Esperit és el Defensor en totes les dificultats, en les persecucions, en els sofriments. És també l'Esperit de la veritat, que ens aparta de la mentida i ens ensenya el camí autèntic de Déu. Per això diu també Jesús: *El Defensor, l'Esperit Sant... us farà recordar tot el que us he dit i us ho farà entendre.* Els apòstols no havien entès tot el que havia fet i havia ensenyat Jesús. És ara, quan ve l'Esperit Sant que ho poden entendre tot. La primera lectura ens narra la vinguda de l'Esperit Sant: *Tots quedaren plens de l'Esperit Sant i començaren a expressar-se en diversos llenguatges, tal com l'Esperit els concedia de parlar.* I al final diu també: *Tots nosaltres (pertanyents a moltes nacionalitats, llengües i religions) els sentim proclamar les grandeses de Déu en les nostres pròpies llengües.* Ara els apòstols han entès el missatge de Jesús, les seves paraules, la seva mort i resurrecció i per això ho prediquen, de manera que tots ho entenen. Es produeix també el miracle de la unitat. Malgrat tantes llengües tots entenen el mateix missatge. L'Esperit construeix la unitat (al contrari de la torre de Babel). Sant Pau ens recorda que l'Esperit ens porta a ser fills de Déu: *Tots els qui viuen portats per l'Esperit de Déu són els fills de Déu.* L'Esperit treu la por: *No heu rebut pas un esperit d'esclaus sinó un esperit que ens ha fet fills i ens fa cridar: Pare!* L'Esperit és també garantia de vida: *Si per l'Esperit feu morir les obres pròpies de la carn, viureu.* Ja abans ens ha dit: *l'Esperit és la vostra vida.* Mirem si deixem que l'Esperit actuï en nosaltres. Ser fills de Déu, tenir vida, llibertat, confiança, fortaleza, unitat, conèixer la veritat: aquests són els fruits de l'Esperit.

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 2,1-11)

Durant la celebració de la diada de la Pentecosta es trobaven tots junts en un mateix lloc quan, de sobte, se sentí venir del cel un so com si es girés una ventada violenta, i omplí tota la casa on es trobaven asseguts. Llavors se'ls aparegueren com unes llengües de foc que es distribuïren i es posaren sobre cadascun d'ells. Tots quedaren plens de l'Esperit Sant i començaren a expressar-se en diversos llenguatges, tal com l'Esperit els concedia de parlar. Residien a Jerusalem jueus piadosos provinents de totes les nacionalitats que hi ha sota el cel. Quan se sentí aquell so, la gent hi anà i quedaren desconcertats, perquè cadascú els sentia parlar en la seva pròpia llengua. Estranyats i fora de si deien: «No són galileus, tots aquests que parlen? Doncs, com és que cadascun de nosaltres els sentim en la nostra llengua materna? Entre nosaltres hi ha parts, medes i elamites, hi ha residents a Mesopotàmia, al país dels jueus i a Capadòcia, al Pont i a l'Àsia, a Frígia i a Pamfília, a Egipte i a les regions de Líbia, tocant a Cirena, hi ha forasters de Roma, hi ha jueus i prosèlits, hi ha cretencs i àrabs, però tots nosaltres els sentim proclamar les grandeses de Déu en les nostres pròpies llengües.»

► Salm responsorial (103)

R. *Quan envieu el vostre alè, Senyor, renoveu la vida sobre la terra.*

Beneeix el Senyor, ànima meua. / Senyor, Déu meu, que en sou de gran. / Que en són de variades, Senyor, les vostres obres, / la terra és plena de les vostres criatures. R. Si els retireu l'alè, expiren / i tornen a la pols d'on van sortir. / Quan envieu el vostre alè, reneix la creació, / i renoveu la vida sobre la terra. R.

Glòria al Senyor per sempre. / Que s'alegri el Senyor contemplant el que ha fet, / que li sigui agradable aquest poema, / són per al Senyor aquests cants de goig. R.

► Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 12,3b-7.12-13)

Germans, ningú no pot confessar que Jesús és el Senyor si no és per un do de l'Esperit Sant. Els dons que rebem són diversos, però l'Esperit que els distribueix és un de sol. Són diversos els serveis però és un de sol el Senyor a qui servim. Són diversos els miracles, però tots són obra d'un sol Déu que els fa valent-se de cadascun de nosaltres. Les manifestacions de l'Esperit distribuïdes a cadascú són en bé de tots. Perquè el Crist és com el cos humà: és un, encara que tingui molts membres, ja que tots els membres, ni que siguin molts, formen un sol cos. Tots nosaltres, jueus o grecs, esclaus o lliures, hem estat batejats en un sol Esperit per formar un sol cos, i a tots ens ha estat donat com a beguda el mateix Esperit.

► Lectura de l'Evangelí segons sant Joan (Jn 20,19-23)

El vespre d'aquell mateix diumenge, els deixebles eren a casa amb les portes tancades per por dels jueus, Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres.» Després els ensenyà les mans i el costat. Els deixebles s'alegraren de veure el Senyor. Ell els tornà a dir: «Pau a vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres.» Llavors alenà damunt d'ells i els digué: «Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats, els quedaran perdonats, però mentre no els perdoneu, quedaran sense perdó.»

► Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 2,1-11)

Al cumplirse el día de Pentecostés, estaban todos juntos en el mismo lugar. De repente, se produjo desde el cielo un estruendo, como de viento que soplabo fuertemente, y llenó toda la casa donde se encontraban sentados. Vieron aparecer unas lenguas, como llamadas, que se dividían, posándose encima de cada uno de ellos. Se llenaron todos de Espíritu Santo y empezaron a hablar en otras lenguas, según el Espíritu les concedía manifestarse. Residían entonces en Jerusalén judíos devotos venidos de todos los pueblos que hay bajo el cielo. Al oírse este ruido, acudió la multitud y quedaron desconcertados, porque cada uno los oía hablar en su propia lengua. Estaban todos estupefactos y admirados, diciendo: «¿No son galileos todos esos que están hablando? Entonces, ¿cómo es que cada uno de nosotros los oímos hablar en nuestra lengua nativa? Entre nosotros hay partos, medos, elamitas y habitantes de Mesopotamia, de Judea y Capadocia, del Ponto y Asia, de Frigia y Panfília, de Egipto y de la zona de Libia que limita con Cirene; hay ciudadanos romanos forasteros, tanto judíos como prosélitos; también hay cretenses y árabes; y cada uno los oímos hablar de las grandezas de Dios en nuestra propia lengua».

► Salmo responsorial (103)

R. *Envía tu Espíritu, Señor, y repuebla la faz de la tierra.*

Bendice, alma mía, al Señor: / ¡Dios mío, qué grandes eres! / Cuántas son tus obras, Señor; / la tierra está llena de tus criaturas. R.

Les retiras el aliento, y expiran / y vuelven a ser polvo; / envías tu espíritu, y los creas, / y repueblas la faz de la tierra. R.

Gloria a Dios para siempre, / goce el Señor con sus obras; / que le sea agradable mi poema, / y yo me alegraré con el Señor. R.

► Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 12,3b-7.12-13)

Hermanos: Nadie puede decir: «Jesús es Señor», sino por el Espíritu Santo. Y hay diversidad de carismas, pero un mismo Espíritu; hay diversidad de ministerios, pero un mismo Señor; y hay diversidad de actuaciones, pero un mismo Dios que obra todo en todos. Pero a cada cual se le otorga la manifestación del Espíritu para el bien común. Pues, lo mismo que el cuerpo es uno y tiene muchos miembros, y todos los miembros del cuerpo, a pesar de ser muchos, son un solo cuerpo, así es también Cristo. Pues todos nosotros, judíos y griegos, esclavos y libres, hemos sido bautizados en un mismo Espíritu, para formar un solo cuerpo. Y todos hemos bebido de un solo Espíritu.

► Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 20,19-23)

Al anochecer de aquel día, el primero de la semana, estaban los discípulos en una casa, con las puertas cerradas por miedo a los judíos. Y en esto entró Jesús, se puso en medio y les dijo: «Paz a vosotros». Y, diciendo esto, les enseñó las manos y el costado. Y los discípulos se llenaron de alegría al ver al Señor. Jesús repitió: «Paz a vosotros. Como el Padre me ha enviado, así también os envío yo». Y dicho esto, sopló sobre ellos y les dijo: «Recibid el Espíritu Santo; a quienes les perdonéis los pecados, les quedan perdonados; a quienes se los retengáis, les quedan retenidos».